

21999D0191

L 74/29

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

15.3.2001

РЕШЕНИЕ № 191/1999 НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ НА ЕИП**от 17 декември 1999 година****за изменение на приложения VIII (Право на установяване) и V (Свободно движение на работници)
към Споразумението за ЕИП**

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ НА ЕИП,

като взе предвид Споразумението за Европейско икономическо пространство, изменено с Протокола за адаптиране на Споразумението за Европейско икономическо пространство, по-нататък наричано „Споразумението“, и по-специално член 98 от него,

като има предвид, че:

- (1) Съветът на ЕИП на 10 март 1995 г. прие Декларация за свободно движение на лица ⁽¹⁾.
- (2) Съвместното преразглеждане, което бе предприето в съответствие с член 9, параграф 2 от протокол 15 в края на преходния период, заключи че специфичното географско разположение на Лихтенщайн все още обосновава поддържането на определени условия относно установяване на пребиваване в тази страна. Настоящото решение се базира на резултатите от това преразглеждане.
- (3) Приложения VIII и V към Споразумението бяха изменени с Решение № 7/94 на Съвместния комитет на ЕИП от 21 март 1994 г. за изменение на протокол 47 и някои приложения към Споразумението за ЕИП ⁽²⁾,

РЕШИ:

Член 1

Следният текст се добавя към „СЕКТОРНИ АДАПТАЦИИ“ в приложение VIII към Споразумението:

„Следните промени се прилагат за Лихтенщайн до 31 декември 2006 г. Преди тази дата Съвместният комитет предприема преразглеждане, на базата на което, като вземе предвид специфичното географско разположение на Лихтенщайн и може до стриктно необходимата степен, да реши да поддържа такива мерки, които могат да се сметат за подходящи.

I

Граждани на Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС, могат да установят пребиваването си в Лихтенщайн само след като са получили разрешение от властите на Лихтенщайн. Те имат право да получат това разрешение, като подлежат само на ограниченията, посочени по-долу. Такова разрешение не е необходимо за период по-малко от три месеца годишно, при условие че не са започнали работа или друга постоянна икономическа дейност, както и не е необходимо за лица, предоставящи презгранични услуги в Лихтенщайн.

Условията за граждани на Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС, не могат да бъдат по-ограничителни от прилаганите за граждани на трети страни.

⁽¹⁾ ОВ L 86, 20.4.1995 г., стр. 80.

⁽²⁾ ОВ L 160, 28.6.1994 г., стр. 1.

II

1. Броят на разрешителните за пребиваване, издавани годишно за граждани на Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС, които развиват икономическа дейност в Лихтенщайн, се определя по такъв начин, че годишното нетно увеличение от предходната година на броя на икономически активни граждани от тези страни, пребиваващи в Лихтенщайн, да е не по-малко от 1,75 % от техния брой на 1 януари 1998 г. Разрешителните за пребиваване на лица, натурализирани през годината, се вадят от базата, на която се изчислява увеличението за следващата година. Разрешителните за пребиваване, издадени над минималния брой, не се броят при необходимото увеличение за следващата година.
2. Властите на Лихтенщайн издават разрешителни за пребиваване по начин, който не е дискриминативен и не нарушава конкуренцията. Половината от нетното увеличение на разрешителните се издава съгласно процедура, която дава равен шанс на всички кандидати.
3. Пребиваващите, които имат краткосрочно разрешение и които упражняват икономическа дейност, следва да се включат в квотата. Такива лица могат да останат в Лихтенщайн при условията, посочени в Споразумението, след изтичане на срока на разрешението, в рамките на квотата, при която са влезли в страната. Разрешението в рамките на квотата отново се дава, когато лицето, на което е било дадено, смени своето пребиваване в друга страна. Броят на краткосрочни разрешителни налични за развиване на икономическа дейност не бива да се отклонява с повече от 10 % от броя им през 1997 г.

III

Членовете на семействата на граждани от Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС, законно пребиваващи в Лихтенщайн, имат право да получат разрешение със същата валидност като тази на лицето, от което те са зависими. Те имат право да предприемат икономическа дейност, като в този случай те се включват в броя на разрешителни, издадени на икономически активни лица. Обаче условията в точка II не могат да бъдат причина да им се откаже разрешение, в случай че годишният брой разрешителни, налични за икономически активни лица, е запълнен.

Лицата, които преустановят своята икономическа дейност, могат да останат в Лихтенщайн при условията, посочени в Регламент (ЕИО) № 1251/70 на Комисията от 29 юни 1970 г. относно правото на работниците да останат на територията на държава-членка, след като са били заети в същата държава ⁽¹⁾ и в Директива 75/34/ЕИО на Съвета от 17 декември 1974 г. относно правата на гражданите на една държава-членка да останат на територията на друга държава-членка след като са осъществявали дейност в качеството си на самостоятелно заети лица в нея ⁽²⁾; те вече не се броят към броя на разрешителни, налични за икономически активни лица и не се включват в квотата, посочена в точка IV.

IV

Предоставя се допълнителна годишна квота от 0,5 % от базата съгласно точка II за лица, които желаят да получат разрешение за пребиваване въз основа на правата, определени в Директива 90/364/ЕИО на Съвета от 28 юни 1990 г. относно правото на пребиваване ⁽³⁾, Директива 90/365/ЕИО на Съвета от 28 юни 1990 г. относно правото на пребиваване на заетите лица и на самостоятелно заетите лица, които са преустановили професионалната си дейност ⁽⁴⁾ и Директива 93/96/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1993 г. относно правото на пребиваване на студентите ⁽⁵⁾.

Точка II се прилага *mutatis mutandis*.

V

1. Лихтенщайн може да запази в сила за пет години националните си разпоредби, задължаващи сезонните работници и членовете на техните семейства да напуснат територията на Лихтенщайн за поне три месеца при изтичането на сезонното им разрешение. Тези лица не подлежат на други ограничения. Сезонните разрешителни

- се подновяват автоматично за сезонните работници, които имат договор за работа при връщането им в Лихтенщайн. Броят разрешителни налични за сезонни работници граждани на Исландия, Норвегия или държава-членка на ЕС, няма да е по-малък от броя разрешителни, издадени през 1997 г., без броя на разрешителните за лица, ползващи се от либерализацията съгласно следващия параграф.
2. Броят на лицата, освободени от задължението да напуснат територията на Лихтенщайн, годишно се определя като броя на останали разрешителни, разделен на броя години, оставащи до края на преходния период за сезонните работници. Редът на лицата, които се ползват от либерализацията, се определя от броя последващи подновявания на сезонните разрешителни и от датата на издаване на първото такова разрешение в тази поредица.
 3. Лица, които са се възползвали от либерализацията съгласно предходния параграф, не заемат места в квотите съгласно точки II и IV. Тези лица обаче се броят, ако членове на семействата им предприемат икономическа дейност в съответствие с точка III.

VI

Кандидатите за разрешение за пребиваване следва да получат писмен отговор до края на третия месец от датата на подаване на заявлението. Кандидатите, получили отрицателен отговор, имат право да получат мотивиран писмен отказ. Те разполагат със същите законови средства като гражданите на Лихтенщайн по отношение на административни решения.

VII

Лице, наето в Лихтенщайн, но чието пребиваване не е в Лихтенщайн (граничен служител), следва да се връща в страната си на пребиваване всеки ден.

VIII

Лихтенщайн предоставя на другите договарящи се страни и на Надзорния орган на ЕАСТ всякаква информация, която може да е необходима за контролиране спазването на настоящото приложение.

-
- (¹) ОВ L 142, 30.6.1970 г., стр. 24.
 - (²) ОВ L 14, 20.1.1975 г., стр. 10.
 - (³) ОВ L 180, 13.7.1990 г., стр. 26.
 - (⁴) ОВ L 180, 13.7.1990 г., стр. 28.
 - (⁵) ОВ L 317, 18.12.1993 г., стр. 59.“

Член 2

Следният текст се добавя към „СЕКТОРНИ АДАПТАЦИИ“ от приложение V към Споразумението:

„Разпоредбите в „СЕКТОРНИ АДАПТАЦИИ“ в приложение VIII, засягащи Лихтенщайн, се прилагат за настоящото приложение, където е уместно.“

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на 1 януари 2000 г., при условие че всички нотификации до Съвместния комитет на ЕИП съгласно член 103, член 1 са направени.

Член 4

Настоящото решение се публикува в раздела за ЕИП и притурката за ЕИП към Официален вестник на Европейските общности.

Съставено в Брюксел на 17 декември 1999 година.

За Съвместния комитет на ЕИП

Председател

N. v. LIECHTENSTEIN